

**"וכל גל וגל שבא עלי נענעתי לו ראשי"
התנא רבי עקיבא הודה לה' כל ל"ג בעומר
שזכה לתלמיד קדוש כרבי שמעון בר יוחאי**

[מתוך הספר החדש "כדאי הוא רבי שמעון" - ס"ח מאמרים על עניני ל"ג בעומר ורשב"י]

**אד"ם ובהמ"ה תושי"ע הוי"ה
בגימטריא רב"י שמעון ב"ר יוחאי**

בספר "אורה ושמחה" להרה"ק רבי אברהם שמחה מבארניב זצ"ל (אות מב) כתב רמז נפלא על התנא האלקי רשב"י בפסוק (תהלים לו ז): **אד"ם ובהמ"ה תושי"ע הוי"ה**, בגימטריא רב"י שמעון ב"ר יוחאי. ונראה לפרש כוונת הרמז בזה על פי מה שכתב הגה"ק החיד"א ב"דבש לפי" (מערכת ב אות ד) דבר פלא בשם ספר "כתיבת יד ישן", שחכם אחד מכר את ספר הזוהר שהיה בביתו, ובחלום לילה היו מצערים אותו וקראו לו בהמה, ויהי ביום סיפר את החלום ואמר לו תלמיד חכם אחד, כי הוכיחו אותו מן השמים על שמכר את ספר הזוהר, ולכך קראו לו בהמ"ה שהיא ראשי תיבות (דברים כו יג): **ב'ערת ה'קודש מ'ן ה'בית**, ובשמעו הדברים הלך וקנה בחזרה את הזוהר הקדוש.

רחש לבי לבאר ענין החלום, על פי הידוע כי החוטא נקרא בהמה כמו שדרשו בגמרא (חולין ה.) על הפסוק (ויקרא א ב): **"מן הבהמה, להביא בני אדם שדומים לבהמה, מכאן אמרו מקבלין קרבנות ממושעי ישראל"**. לפי זה נראה כי להחזיק את הזוהר הקדוש בבית הוא סגולה נפלאה שיזכה להיות בבחינת אדם ולא בהמה, שהרי שיטת רשב"י בגמרא (יבמות סא.): **"רבי שמעון בן יוחאי אומר קברי עובדי כוכבים אינן מטמאין באהל, שנאמר (יחזקאל לד לא) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם, אתם קרויין אדם ואין העובדי כוכבים קרויין אדם"**.

נמצא כי בזכות שמחזיקים בבית את הזוהר הקדוש תורתו של רשב"י, כוחו רב להשפיע לנו שיתקיים בנו: **"אתם קרויין אדם"** – אדם ולא בהמה. הנה כי כן מטעם זה כאשר מכר אותו חכם את הזוהר קראו לו בהמ"ה - **ב'ערת ה'קודש מ'ן ה'בית**, לרמז שהפסיד בכך את הסגולה להיות בבחינת **"אדם"**.

וזהו שיסד המקובל האלקי מהר"ש לביא בשיר **"בר יוחאי"** (בית הרביעי): **"נעשה אדם נאמר בעבורך"**, כי בזכות שיטת רשב"י יש בכוחו של איש ישראל להיות בבחינת אדם. הנה כי כן נפלא להבין בזה הרמז: **"אדם ובהמה תושיע ה'",** כלומר כאשר יש מלחמה באדם בין היצר טוב ליצר הרע אם להיות בבחינת אדם או ח"ו בבחינת בהמה, יכול רק הקב"ה להושיע לו להתגבר על היצר הרע להיות בבחינת אדם. ולפי המבואר הרי זה רק בזכות רשב"י שפסוק: **"אתם קרויין אדם"**, לכן הנה מה טוב ומה נעים הרמז: **אד"ם ובהמ"ה תושי"ע הוי"ה**, בגימטריא רב"י שמעון ב"ר יוחאי.

להיות בין חמשה התלמידים, שנשמכו מרבה התנא הנשגב והנורא רבי עקיבא.

**"כי ראה בהקיץ את רשב"י ע"ה
עומד על קברו"**

פתח דברינו יאיר במקור הדברים בכתבי האריז"ל, שהוא שורש לכל השמועות ולכל הביאורים, מה שהעיד רבי חיים וויטאל זצ"ל ב"שער הכונות" (ספירת העומר דרוש יב

אולם למרבה הפלא לא גילה לנו רבינו האריז"ל בפירושו, מהי הסיבה לכך של"ג בעומר הוא יום שמחתו של רשב"י, ובמשך הדורות נאמרו ונשנו על כך הרבה פירושים מגדולי הפוסקים והמקובלים בדרך פרד"ס. במאמר זה נעסוק בשיטת ה"פרי חדש" והגה"ק החיד"א שיש לו סימוכין בכתבי האריז"ל, שהשמחה היא על מה שזכה רשב"י

לקראת ל"ג בעומר יומא דהילולא של רשב"י, דבר בעתו מה טוב לברר וללבן בעזרת ה' מה שהעיד רבי חיים וויטאל זצ"ל תלמידו ונאמן ביתו של רבינו האריז"ל ב"שער הכונות" (ספירת העומר דרוש יב דף פז.), שגילה לנו רבו האריז"ל, כי בהיותו בל"ג בעומר במירון להשתטח על ציונו הקדוש של רשב"י, נתגלה אליו רשב"י בהקיץ ואמר לו כי ל"ג בעומר הוא יום שמחתו.

פז.) על מנהגו בקודש של רבו האריז"ל, והנה הדברים בלשון קדשו:

"ענין מנהג שנהגו ישראל ללכת ביום ל"ג לעומר על קברי רשב"י ור' אלעזר בנו, אשר קבורים בעיר מירון כנודע, ואוכלים ושותים ושמים שם, אני ראיתי למורי ז"ל שהלך לשם פעם אחת ביום ל"ג לעומר הוא וכל אנשי ביתו, וישב שם שלשה ימים ראשונים של השבוע ההוא..."

גם העיד הה"ר אברהם הלוי, כי בשנה הנזכר הלך גם הוא שם, והיה נוהג לומר בכל יום בברכת תשכון [ולירושלים עירך], נחם ה' אלקינו את אבילי ציון כו', וגם בהיותו שם אמר נחם כו', ואחר שגמר העמידה אמר לו מורי ז"ל, כי ראה בהקיץ את רשב"י ע"ה עומד על קברו, ואמר לו, אמור אל האיש הזה אברהם הלוי, כי למאמר נחם ביום שמחתינו, והנה לכן הוא יהיה בנחמה בקרוב, ולא יצא חודש ימים עד שמת לו בן אחד וקבל עליו תנחומין.

וכתבתי כל זה להורות כי יש שורש במנהג הזה הנזכר, ובפרט כי רשב"י ע"ה הוא אחד מחמשה תלמידים הגדולים של רבי עקיבא, ולכן זמן שמחתו ביום ל"ג לעומר כפי מה שביאר לעיל ביום ל"ג לעומר."

והנה בכל הדברים הללו לא מצינו ביאור מפורש מדוע ל"ג בעומר הוא יום שמחתו של רשב"י, כאמור נאמרו על כך נאמרו כמה ביאורים, ובפרט מה שמקובל מסורת נאמנה מדור דור, כי ל"ג בעומר הוא יומא דהילולא של רשב"י שנטלתק לגנזי מרומים. אולם מצינו על כך חידוש גדול המבוסס על שיטת הראשונים, שתלמידי רבי עקיבא פסקו מלמות ביום זה, כמו שכתב הטור (או"ח סימן תצג):

"והגין בכל המקומות שלא לישא אשה בין פסח לעצרת, והטעם שלא להרבות בשמחה שבאותו זמן מתו תלמידי רבי עקיבא... ויש מקומות שנהגו שלא להסתפר, ויש מסתפרים מל"ג בעומר ואילך שאומרים שאז פסקו מלמות."

"שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא"

והנה באמת לפי מה ששינוי בגמרא (יבמות טב:) מתו כל כ"ד אלף תלמידי רבי עקיבא מפסח עד חג השבועות, וכך שינו שם:

"אמרו שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא מגבת עד אנטופרס, וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה, והיה העולם שמים, עד שבא רבי עקיבא אצל רבותינו שבדרום ושנאה להם, רבי מאיר ורבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון ורבי אלעזר בן שמוע, והם הם

קושיית הפרי חדש: מהי השמחה בל"ג בעומר על תלמידי רבי עקיבא שפסקו מלמות אחרי שמתו כולם

תירוץ הפרי חדש והחיד"א, בל"ג בעומר הסמיך רבי עקיבא את חמשה תלמידיו החדשים ביניהם רשב"י

רבן גמליאל היה קברניט של ספינה בים התלמוד, שהכניס בתוכה רק תלמידים שתוכם כולם

רבי עקיבא היה קברניט של ספינה, שהכניס בתוכה כל כ"ד אלף תלמידיו שלא נהגו כבוד זה לזה

ואי משום שפסקו למות מה בכך, הרי לא נשאר אחד מהם וכולם מתו, ומה טיבה של שמחה זו". ותיירץ: "ואפשר שהשמחה היא על אותם תלמידים שהוסיף אחר כך רבי עקיבא שלא מתו כאלו". וכן כתב הגה"ק החיד"א בספר "טוב עין" (סימן יח אות פז ד"ה סימן תצ"ג) לבאר השמחה בל"ג בעומר בלשון קדשו:

"ומה שעושיין שמחה בל"ג [בעומר] אפשר דרבי עקיבא היה כלל גדול בתורה, ולמדה לכ"ד [אלף] תלמידים ומתו ונשאר העולם שמים, ויום ל"ג התחיל לשנות לרשב"י ורבי מאיר ורבי יוסי וכו', ויאר להם שהחזיר התורה ולכן עושים שמחה, וגם אמרו דהולא דרשב"י ביום ל"ג [בעומר]."

נמצינו למדים מדבריהם ביאור חדש על מה שאמרו כי תלמידי רבי עקיבא פסקו מלמות בל"ג בעומר, שהכוונה בזה על חמשה תלמידים החדשים של רבי עקיבא, שלא המשיכו למות כמו שמתו התלמידים הראשונים אלא נשארו בחיים. ולפי זה עיקר השמחה הוא כי אחרי שמתו כל כ"ד אלף תלמידי רבי עקיבא עד ל"ג בעומר ונשאר העולם שמים מתורה, עוד באותו ל"ג בעומר התחיל רבי עקיבא לשנות לתלמידי החדשים כדי שימלאו את העולם תורה.

בספר "כף החיים" (סימן תצג אות כו) הביא סימוכין לביאור זה מדברי רבינו האריז"ל הנ"ל, כי אחרי שהביא שם שבימי הספירה שהם ימים של דין, פגעה מדת הדין בתלמידי רבי עקיבא על שלא נהגו כבוד זה לזה, הוסיף בלשון קדשו:

"והנה אחר זמן הקטנות בא זמן הגדלות, ואז מתבטלים דיני הקטנות ומתקיימים בחינת הגדלות, ולכן סמך אחר כך רבי עקיבא את חמשה תלמידיו הגדולים מבחינת ה' גבורות דגדלות, שהם כנגד חמשה אותיות אכדט"ם שהם רחמים, ואלו נתקיימו בעולם והרביצו

העמידו תורה אותה שעה. תנא כולם מתו מפסח ועד עצרת".

ומלשון הגמרא: "תנא כולם מתו מפסח ועד עצרת", משמע שכולם נפטרו במשך כל ימי הספירה מפסח ועד חג השבועות. ולפי זה צריך ביאור מניין הוא המקור לדברי הטור שמתו רק מפסח עד ל"ג בעומר. אך המקור לדבר זה הוא כמו שהביא ה"בית יוסף" (שם) את דברי ה"אבודרהם" (סדר ימי העומר ושבועות) בשם הר"ד:

"ויש מקומות שנוהגין לישא אשה ולהסתפר מל"ג לעומר ואילך שאמרו שאז פסקו מלמות, וכן כתב אבן הירחי ששמע בשם ה"ר זרחיה הלוי שמצא כתוב בספר ישן הבא מספרד, שמתו מפסח ועד פרוס העצרת, ומאי פרוס פלגא, מדתנן (פסחים ו.) שואלין בהלכות הפסח קודם הפסח ל' יום, ופלגא חמשה עשר יום קודם העצרת וזהו ל"ג לעומר".

וכן מבואר ב"שער הכונות" לרבינו האריז"ל (ספירת העומר דרוש יב דף פז.) כי בל"ג בעומר נתעורר עליהם רחמים משם הבטחון ובאותו יום כבר פסקו מלמות.

השמחה על התלמידים החדשים שסמך רבי עקיבא בל"ג בעומר

אולם כל רואה ישכיל ויבין שיש כאן קושיא עצומה, איך יתכן לומר כי ל"ג בעומר הוא יום טוב משום שתלמידי רבי עקיבא "פסקו מלמות" בו, הלא מלשון הגמרא שהבאנו: "שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא מגבת עד אנטופרס, וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה", מבואר שכל התלמידים מתו בפרק אחד ולא נשאר מהם עד אחד, אם כן איזו שמחה יש בכך שפסקו למות בל"ג בעומר.

וכבר הרגיש בכך ה"פרי חדש" (או"ח סימן תצג אות ב): "ומיהו יש לדקדק בשמחה זו למה,

של ספינה כמבואר בגמרא (ב"ב צא.א): "אותו היום שנפטר אברהם אבינו מן העולם, עמדו כל גדולי אומות העולם בשורה, ואמרו אוי לו לעולם שאבד מנהיגו, ואוי לה לספינה שאבד קברניטה". כי מנהיג הדור הוא הקברניט של הספינה אשר בני ישראל יושבים בה, והמנהיג יודע לכוון את הספינה בדרכים בטוחות בלב ימים ונהרות, כי יש לו סיעתא דשמיא להתגבר על כל משברי הגלים ורוחות סוערות הפוקדים את האניה בלב ים.

ויש להוסיף כי מה שנמשלו דוקא לקברניט הספינה הנוסעת בלב ים, על פי מה ששינוי בגמרא (ע"ז ג): "אמר רב יהודה אמר שמואל, מאי דכתיב (חבקוק א יד) ותעשה אדם כדגי הים כרמש לא מושל בו, למה נמשלו בני אדם כדגי הים, לומר לך מה דגים שבים כיון שעולין ליבשה מיד מתים, אף בני אדם כיון שפורשין מדברי תורה ומן המצוות מיד מתים". וכן מבואר בדברי רבי עקיבא (ברכות סא): שאמר לפפוס בן יהודה:

"אמשול לך משל למה הדבר דומה, לשועל שהיה מהלך על גב הנהר, וראה דגים שהיו מתקבצים ממקום למקום, אמר להם מפני מה אתם בורחים, אמרו לו מפני רשתות שמביאין עלינו בני אדם, אמר להם רצונכם שתעלו ליבשה, ונדור אני ואתם כשם שדרו אבותי עם אבותיכם.

אמרו לו אתה הוא שאומרים עליך פיקח שבחיות, לא פיקח אתה אלא טיפש אתה, ומה במקום חיותנו אנו מתיראין, במקום מיתתנו על אחת כמה וכמה, אף אנחנו עכשיו שאנו יושבים ועוסקים בתורה שכתוב בה, כי הוא חייך ואורך ימיך כך, אם אנו הולכים ומבטלים ממנה על אחת כמה וכמה".

לכל קברניט דרך מיוחדת איך להנהיג את הספינה

הרי לנו דברים ברורים כי בני ישראל חיים בתוך הים, וצריך מנהיג ישראל קברניט הספינה שידע להנהיג אותם בדרך הנכונה במימיה של תורה. והנה כל קברניט יש לו את הדרך המיוחדת שלו בעבודת ה', איך להנהיג את הספינה בדרך בטוחה בלב ים, וכאשר נתבונן בדרכי ההנהגה של רבן גמליאל ורבי עקיבא נראה שהיו שונים זה מזה, כי על רבן גמליאל הנשיא מצינו בגמרא (ברכות כח.): "שהיה רבן גמליאל מכריז ואומר, כל תלמיד שאין תוכו כברו לא יכנס לבית המדרש".

**על ספינתו של רבי עקיבא אמר רבן גמליאל:
"ראיתי ספינה אחת שנשברה", שמתו כל כ"ד אלף תלמידי**

**כאשר בא אליו רבי עקיבא שאל אותו רבן גמליאל:
"בני מי העלך", איך הצלחת להתחזק אחרי אבדון קשה כזה**

**ענה לו רבי עקיבא: "דף של ספינה נזדמן לי",
רמז על רשב"י שהוא דף הצלה במים הסוערים של הגלות**

**"וכל גל וגל" - כל ל"ג בעומר כשסמכתי את רבי עקיבא,
"נענעתי לו ראשי", לה' בשבח והודאה שזכיתי לתלמיד כזה**

כאב לחכם ככאבו על הכשלו במדה של גנות, ואין שמחה לחכם כשמחתו על תיקון מדותיו".

וזהו שכתב הטור כי ל"ג בעומר הוא יום של שמחה, כי ביום זה פסקו תלמידי רבי עקיבא מלמות. כלומר שתלמידי החדשים פסקו למות משום שנהגו כבוד זה לזה, ולא המשיכו בדרכם של תלמידי הישנים שלא נהגו כבוד זה לזה, ועל כך ראוי לשמוח שמחה גדולה בל"ג בעומר כדי להתחזק בתיקון המדות.

"פעם אחת הייתי מהלך בספינה וראיתי ספינה אחת שנשברה"

חשבת דרכי להציע לאוהבי תורה ולחושבי שמו, מה שהאיר ה' את עיני לקראת הדפסת הספר, לבאר על פי שיטת ה"פרי חדש" והחיד"א מאמר סתום וחתום בגמרא (יבמות ככא):

"תניא אמר רבן גמליאל, פעם אחת הייתי מהלך בספינה, וראיתי ספינה אחת שנשברה, והייתי מצטער על תלמיד חכם שבה, ומנו רבי עקיבא, וכשעליתי ביבשה בא וישב ודן לפני בהלכה, אמרתי לו בני מי העלך, אמר לי דף של ספינה נזדמן לי, וכל גל וגל שאב עלי נענעתי לו ראשי".

והנה כל מי שענינו בראשו ישכיל ויבין, שיש בסיפור הזה של רבן גמליאל ורבי עקיבא כמה פליאות, המעוררות את מחשבתנו להבין שהסיפור הזה אינו כלל פשוטו כמשמעו, שנזדמן מן השמים לרבן גמליאל הנשיא לנסוע יחד עם רבי עקיבא באותו יום ובאותה שעה, ונזדמן לרבן גמליאל לראות מהספינה שלו, כי ספינתו של רבי עקיבא נשברה בלב ים. זאת ועוד, מה ראה רבן גמליאל הנשיא לשאול את רבי עקיבא: "בני מי העלך", הלא ברור שהרבה דרכים למקום להציל אדם ממות לחיים.

ונראה לבאר דברי חכמים וחידותם, על פי הידוע כי מנהיג ישראל נקרא קברניטה

תורה ברבים, והם רבי מאיר ורבי יהודה ורבי אלעזר בן שמעון ורבי שמעון ורבי נחמיה".

השמחה בל"ג בעומר על תיקון המדות

ויש להוסיף תבלין לבאר לפי זה השמחה בל"ג בעומר גם לנו אנשים פשוטים, על פי מה שמצינו במדרש (קהלת רבה יא ו) כי רבי עקיבא הזהיר את תלמידי החדשים, שלא ינהגו כתלמידים הראשונים שמתו משום שלא נהגו כבוד זה לזה, וכך דרשו על הכתוב (קהלת שם):

"בבוקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ידך, כי אינך יודע אי זה יכשר הזה או זה... רבי עקיבא אומר, שנים עשר אלפים תלמידים היו לי מגבת ועד אנטיפרס, וכולן מתו בחיי בין פסח לעצרת.

ובסוף העמידו לי שבעה [כבר העירו המפורשים על השינוי במספר התלמידים בין חמשה לשבעה], ואלו הן, רבי יהודה ורבי נחמיה ורבי מאיר ורבי יוסי ורבי שמעון בן יוחאי ורבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי ורבי יוחנן הסנדלר. אמר להם [רבי עקיבא], הראשונים לא מתו אלא מפני שהיתה עיניהם צרה בתורה זה לזה, אתם לא תהיו כן, מיד עמדו ומלאו כל ארץ ישראל תורה".

הנה כי כן עיקר השמחה בל"ג בעומר הוא, על הלקח הנשגב בעבודת המדות שנתגלה ביום זה, מתלמידים החדשים של רבי עקיבא שנהגו כבוד זה לזה, ובכך הנחילו לישראל לקח נשגב לדורות עולם, שאין העולם מתקיים כי אם על ידי תקון המדות. ועל כך ראוי לשמוח שמחה גדולה כמו שכתב הגאון האדיר ה"חזון איש" זצ"ל בספר "אמונה ובטחון" (פרק ד סוף אות טו) כי עיקר השמחה של החכם הוא על תיקון מדותיו:

"כי כל ישעו וחפצו של החכם לתקן מדותיו, ומצטער על נטיותיו הרעות תכלית הצער, ואין

יש לומר ענין זה במה שאמר דוד המלך נעים זמירות ישראל (תהלים קיט יח) כי זהו רמז הפסוק: "גל עיני", הוא רמז על ל"ג בעומר שבו נתגלה הארת אור הגנוז מתורת הנסתר, "ואביטה נ'פלאות" קרי ביה נ' פלאות, שאזכה להשיג פלאות משער הנ', "מתורתך" - היא תורת הנסתר שנתגלה על ידי רשב"י בל"ג בעומר.

וזהו שאמר רבי עקיבא: "דף של ספינה נזדמן לי", שהזמין לי הקב"ה תלמיד כרשב"י, שהוא עתיד להיות עד סוף כל הדורות בבחינת "דף של ספינה" - קרש הצלה לכל בית ישראל אשר יתקשרו באור תורתו להינצל מטביעה במים הזידונים בעקבתא דמשיחא, ובכך התחזקתי ולא טבעתי במצולות ים. [וירמוז דף של ספינה ראשי תיבות ש"ס"ד בגימטריא שט"ן, כי הוא המסייע באור תורתו לבטל את השטן והכוחות שלו].

והנה היות שכבר למדנו מדברי ה"פרי חדש" והחיד"א, וכן משמע מדברי רבינו האריז"ל, כי רבי עקיבא הסמיך את רשב"י בין חמשה התלמידים, ביום ל"ג בעומר אחרי שפסקו כל כ"ד אלף תלמידיו למות, יש לומר כי זהו שהוסיף רבי עקיבא לומר: "וכל גל וגל שבא עלי נענעתי לו ראשי". כלומר כל ג"ל וג"ל - בכל שנה ביום ל"ג בעומר, "נענעתי לו" - להקב"ה את "ראשי" בכריעת הראש להודות ולהלל, שנתן לי תלמיד כרשב"י שפירסם בעולם את תורת הנסתר שקיבל מרבי עקיבא רבו.

"דף של ספינה נזדמן לי" התנא האלקי רשב"י

וזהו שאמר רבן גמליאל: "וכשעליתי ביבשה בא וישב ודן לפני בהלכה", שהמשיך ללמוד תורה וללמד הלכות לתלמידים בלי שום שינוי. ונתפעל רבן גמליאל כל כך מזה: "אמרת לי בני מי העלך", כלומר ששאל את רבי עקיבא, מי הוא זה שנתן לך כוח להמשיך בעבודתך בקודש בלי שנפלת לתהום היאוש. "אמר לי דף של ספינה נזדמן לי", רמז לו בכך על תלמידו התנא האלקי רשב"י שנשאר לפליטה מכל התלמידים, כי הוא היה אחד מחמשה התלמידים שהסמיך בל"ג בעומר.

אולם רבי עקיבא הדגיש לומר, כי הדבר המיוחד שהיה אצל רשב"י הוא, שהיה בבחינת: "דף של ספינה נזדמן לי" - "לי" דייקא, שהמשיך תורתו גם בתורת הנסתר, כמבואר בגמרא (גיטין סז א): "אמר רבי שמעון לתלמידיו, שנו מדותי, שמדותי תרומות מתרומות מידותיו של רבי עקיבא". ופירש רש"י: "למדו תורת, שמדותי תרומות מתרומות מדותיו של רבי עקיבא, בחרתים ותרומתים מתוך עקרי משניותיו של רבי עקיבא".

לפי זה נראה לומר בדחילו ורחימו, כי בנוסף על ההשגה שהשיג רשב"י תורת הנסתר בהיותו במערה, השיג רשב"י תורת הנסתר שהיא הארה משער הנ' מרבי עקיבא רבו שהשיג שער הנ', כמו שמצינו בגמרא (פסחים קיב). שהתחנן רשב"י אצל רבי עקיבא כשהיה בבית האסורים שילמדנו תורה.

אך לעומת זה רבי עקיבא לא דגל בשיטה זו, שהרי חכמינו ז"ל מספרים בגמרא (יבמות סב): "שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא מגבת עד אנטיפרס, וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה". ואם היו תוכם כברם בודאי לא היו מגיעים לידי כך שלא ינהגו כבוד זה לזה.

מעתה נבוא לבאר דברי חכמים וחידותם - דבריו העמוקים של רבן גמליאל הנשיא: "אמר רבן גמליאל, פעם אחת הייתי מהלך בספינה", רמז בזה כי בהיותו נשיא הדור קברניטה של ספינה, הממונה על כל לומדי התורה הנוסעים בלב ים של תורה, היה מהלך בספינה להכניס בבית המדרש רק מי שתוכו כבדו.

והנה מולו נסע רבי עקיבא בספינה משלו בלב ים, והכניס בתוכה כל מי שרצה ללמוד תורה אפילו מי שאין תוכה כבדו. ועל כך ממשיך רבן גמליאל לספר: "וראיתי ספינה אחת שנשברה", כלומר שראה כי ספינתו של רבי עקיבא, אשר בה ישבו כ"ד אלף תלמידיו שנשברה, שמתו כולם בימי הספירה.

וזהו שהמשיך לומר: "והייתי מצטער על תלמיד חכם שבה", ומפרש ואומר מדוע הצטער כל כך, "ומנו, רבי עקיבא", כי תלמיד חכם זה היה רבי עקיבא, שהכניס בספינתו את כל התלמידים אפילו מי שאין תוכם כברם, שאיבד את כל תלמידיו בבחינת (סנהדרין לט): "מעשי ידי טובעים בים". והנה ביקש רבן גמליאל לספר לנו הפלא הגדול מגדלותו של רבי עקיבא, שלא טבע בתהום היאוש אחרי שאיבד את כל תלמידיו אלא המשיך ללמד תורה.

לב חכם ישפיל פיהו

אור חדש האיר: אוצר מלא מדע וחכמה על ענייני ל"ג בעומר ותורת רשב"י פרי-רוחו והגותו של הגאון החסיד רבי פנחס פרידמאן שליט"א ראש הכוללים דחסידי בעלזא ובעמח"ס "פרי הדור" וש"ס

להשיג בכל חנויות הספרים המובחרות

הפצה בארצות
להטמאנס ספרים גייטשטוד
44-191-430-0333

הפצה בארצות
"שירי"
718-871-8652

לכסיות גדולות
אצוירוס נוספים
052-76-80208

הפצה בארצות
"אור הספר"
02-537-7790

להתלהב ולשמוח בל"ג בעומר!